

[Fr. Dalgaard.]

Domstols- og Ankebehandling, vil Dommerne ikke give Afkald paa. Det er det, jeg har omtalt, og ikke andet.

Maa jeg med Hensyn til Særrettigheder citere et enkelt lille Stykke af en meget omtalt Artikel af Dommer Poul Skadhauge. Han siger heri:

„Og NB! Dette Stempel, naar det engang er paatrykt en Dommer af denne „særlige Appelret“, kan ikke igen udviskes ved nogen Højesteretsdom. Thi selv om Højesteret frifinder Dommeren, vil store Kredse af Befolkningen sige: „Ja, naturligvis: Kollegerne dækker ham. Den ene Ravn o. s. v. Men Steinckes Ret dømte ham.““

Altsaa igen et Udtryk for det samme. Enhver, der bliver anklaget for danske Domstole, maa finde sig i, at en underordnet Domstol eventuelt dømmer dem. Bliver vi saa frifundet ved Højesteret, har vi stadig det Stempel paa os, at vi er dømt ved en lavere Ret, men det vil Dommerne ikke have, jfr. denne Artikel.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel kunde ikke i selve de Ting, jeg omtalte, finde et virkeligt Angrebspunkt, og derfor maatte han konstruere et. Det er i det hele taget noget, jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel adskillige Gange har gjort. Naar han f. Eks. omtalte det Citat, jeg brugte om Dommerne, og som udelukkende gik ud paa at skildre Dommernes Vrede, overhovedet ikke andet, den Vrede, de følte ved, at der nu ogsaa skulde findes en Ret ud over deres egen Kreds, saa sagde det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, at Hr. Fr. Dalgaard i Virkeligheden sagde til Dommerne, oversat paa jævnt Dansk: Lad nu være med at skabe jer, vi ved jo godt, at naar I brøler op om dette her, er det kun for at forsvare jeres Særinteresser.

Men hvad sagde jeg? Jeg sagde: Jeg tror ikke, at Paastanden om, at det alene var for Forfatningens Skyld, for Samfundets og Demokratiets Skyld, vilde vinde Gehør ud over en snævrere Kreds. Alene! Men det ærede Medlem har Brug for, at det til videre Citatangreb i Fremtiden kan blive staaende, at Fr. Dalgaard sagde: I brøler op, I skaber jer, vi ved jo, at det er udelukkende for at forsvare jeres Særinteresser.

Og hvis man vil forfølge det ærede Medlems Metode videre, saa spørger han Sp. 2649: Kan Hr. Fr. Dalgaard nævne et eneste Eksempel paa en Dom over en Dommer, mod hvilken man kan rette den

Anke, at den er præget af, at han er dømt af sine egne? Har jeg overhovedet udtalt mig derom? Overhovedet ikke!

Længere nede samme Spalte siger det ærede Medlem: „Derfor er det, jeg spørger: Hvad er det for Særrettigheder, de danske Dommere skulde forsvare her for deres egen Skyld, for deres Persons Skyld, for deres Pengepungs Skyld?“ Er der nogen her i denne Sal, der har hørt mig tale om det? Ikke Spor. Men det ærede Medlem har Brug for at stille Angrebet op. Han minder mig om Krigsministeren i „Pingvinernes Ø“, hvor Anatole France satirisk skildrer Dreyfus-Processen. Krigsministeren kommer gaaende gennem Krigsministeriet og ser, at hans Folk dér er meget optaget, og spørger, hvad det er, de er i Færd med, hvortil de svarer, at de er i Færd med at finde Beviser mod denne Mand, det er vist Peyrault, der er Dreyfus, og saa siger Krigsministeren: Lad være med de Anstrengelser, lav dog Beviserne paa Forhaand, saa faar I dem, som I vil have dem! Saadan er det, det ærede Medlem ved denne og adskillige andre Lejligheder, jfr. det skotskternede, konstruerer sine Angreb for saa bagefter at kunne bruge dem.

Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel spurgte mig om adskilligt, og jeg vil gerne i Anledning af nogle Bemærkninger spørge det ærede Medlem: Er den faste Voldgiftsret en Domstol efter det ærede Medlem Mening, eller er den det ikke?

Endelig vil jeg gerne sige med Hensyn til det ærede Medlems Paastand om, at jeg i det hele taget snakkede om noget andet, og det var for at dække den kære Minister, at jeg tror nok — og det er ogsaa Svar til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen —, at jeg i min Gennemgang af Lovforslaget i Gaar var fuldt ud inde paa Lovforslaget og gik fuldt ind for Lovforslaget, og da det saa var forbi, gik jeg ind paa den Situation, der ragede videre ud over dette Spørgsmaal, gik ind paa hele det Spørgsmaal, om det skulde være saadan, at Dommerne her i dette Land paa Forhaand, inden der forelaa nogen Lov, kunde erklære denne Lov for grundlovsstridig. Jeg sagde, det var et Spørgsmaal, der gik videre end Lovforslaget, der gik ud over de Partier, der stod bag Lovforslaget, og jeg mente, det var min Pligt som den første Taler fra det menige Ting, der fik Ordet, efter at saadanne Trusler har foreligget, at sige disse Ord, og jeg kunde i hvert Tilfælde — det viste det ærede Medlems Tale — ikke overlade denne Opgave til det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel.